

Datum van inontvangstneming : 05/09/2018

Zaak C-468/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

18 juli 2018

Verwijzende rechter:

Judecătorie Constanța (rechter in eerste aanleg Constanța, Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 juli 2018

Verzoekster:

R

Verweerder:

P

[OMISSIS]

JUDECĂTORIE CONSTANȚA

SECȚIA CIVILĂ (civiele kamer)

[OMISSIS]

VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

Gelet op het bepaalde in zijn beschikking van 26 maart 2018, verzoekt de Judecătorie Constanța ambtshalve, krachtens artikel 267[, tweede alinea,] van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

om een beslissing over de volgende prejudiciële vragen betreffende de uitlegging van artikel 3, onder a), artikel 3, onder d), en artikel 5 van verordening (EG) nr. 4/2009 van de Raad van 18 december 2008 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen. De prejudiciële

beslissing zal nuttig zijn voor het oplossen van [de] zaak [OMISSIS] op de rol van dit gerecht.

- Indien een gerecht van een lidstaat kennis neemt van een verzoekschrift met drie petita, te weten betreffende ontbinding van het huwelijk van de ouders van een minderjarig kind, toewijzing van de ouderlijke verantwoordelijkheid voor dit kind en oplegging van een onderhoudsverplichting ten behoeve van dit kind, **kunnen artikel 3, onder a), artikel 3, onder d), en artikel 5 van verordening nr. 4/2009 dan aldus worden uitgelegd dat het gerecht dat oordeelt over de ontbinding van het huwelijk – het gerecht van de plaats waar de verweerder zijn gewone verblijfplaats heeft en waar deze is verschenen voor het gerecht – eveneens kan oordelen over de onderhoudsuitkering ten behoeve van het kind, hoewel dit gerecht zich onbevoegd heeft verklaard inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid voor dit kind, of kan het verzoek inzake onderhoudsverplichtingen uitsluitend worden behandeld door de gerechtelijke instantie die bevoegd is om het verzoek inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid voor het kind te behandelen?**
- Behoudt, in dezelfde hypothese voor het gerecht van een lidstaat, **het verzoek inzake onderhoudsverplichtingen ten behoeve van het kind zijn ondergeschikte karakter ten opzichte van het verzoek inzake ouderlijke verantwoordelijkheid, in de zin van artikel 3, onder d), van deze verordening[?]**
- Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, is het **in het belang van de minderjarige dat een bevoegd gerecht van een lidstaat krachtens artikel 3, onder a), van verordening nr. 4/2009, kennis neemt van het verzoek inzake onderhoudsverplichtingen van de vader ten behoeve van het minderjarige kind dat geboren is tijdens het huwelijk waarvan de ontbinding wordt verzocht, als datzelfde gerecht zich onbevoegd heeft verklaard om te oordelen over de uitoefening van het ouderlijk gezag, en met kracht van gewijsde heeft geoordeeld dat niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 12 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000[?]**

I. Voorwerp van het geding – relevante feiten

- 1 Bij verzoekschrift, ingeschreven op de rol van de Judecătorie Constanța op 29 september 2016 [OMISSIS] heeft **verzoekster R verweerder P** voor het gerecht gedaagd en de rechter verzocht om *ontbinding van het huwelijk gesloten*

op 15 augustus 2015 in Roemenië, toewijzing van de minderjarige, het meisje M [Or. 2], geboren te Belfast op 8 november 2015, aan de moeder, toekenning van de uitoefening van het ouderlijk gezag over de minderjarige uitsluitend aan verzoekster, de moeder, en het verplichten van de vader tot betaling van een onderhoudsuitkering ten behoeve van het kind.

- 2 Blijkens de stukken was het kind op de datum waarop de zaak bij de Europese rechter aanhangig is gemaakt, twee jaar en acht maanden oud en woonde het met zijn moeder, verzoekster, te Belfast (Noord-Ierland, Verenigd Koninkrijk).
- 3 Uit het dossier blijkt dat zowel verzoekster als verweerder Roemeens burger zijn. Zij zijn verhuisd naar Noord-Ierland, Verenigd Koninkrijk, waar zij met het kind hebben gewoond tot in 2016, toen de echtgenoten hebben besloten te scheiden. Verweerder heeft de gezamenlijke woning verlaten en is naar Roemenië teruggekeerd. Verzoekster is met de minderjarige in Belfast gebleven.
- 4 **Verweerder betwist de bevoegdheid van de Roemeense rechter.** Het Roemeense gerecht heeft zich krachtens artikel 3, onder b), van verordening nr. 2201/2003 bevoegd verklaard inzake het verzoek tot echtscheiding.
- 5 Ter terechtzitting van 8 juni 2017 heeft het gerecht het petitum betreffende uitoefening van het ouderlijk gezag over de minderjarige door uitsluitend verzoekster gesplitst van het toewijzen van de minderjarige aan verzoekster, de moeder, en van [het petitum] betreffende de verplichting van verweerder tot het betalen van een onderhoudsuitkering ten behoeve van de minderjarige. Naar aanleiding van de splitsing zijn er twee nieuwe dossiers gevormd met de aangegeven voorwerpen.
- 6 In het nieuwe dossier inzake uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid jegens de minderjarige heeft het gerecht vastgesteld dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden voor prorogatie van rechtsmacht in artikel 12, lid 1, van verordening nr. 2201/2003, omdat het niet in het belang van het kind is dat het betreffende verzoek door de Roemeense rechter wordt behandeld. Voorts heeft het gerecht krachtens artikel 8, lid 1, van deze verordening vastgesteld dat de gewone verblijfplaats van het kind in het Verenigd Koninkrijk is, waar het is geboren, met zijn ouders heeft gewoond en nog steeds woont. Derhalve heeft het gerecht geoordeeld dat de Roemeense rechter niet bevoegd is om kennis te nemen van dit verzoek, en dat de gerechtelijke instanties van het Verenigd Koninkrijk, op het grondgebied waarvan het kind zijn gewone verblijfplaats heeft, bevoegd zijn om kennis te nemen van het verzoek inzake ouderlijke verantwoordelijkheid. Partijen zijn niet in hoger beroep gegaan tegen het vonnis waarbij de Roemeense rechter zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het verzoek inzake uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid jegens de minderjarige.
- 7 In het nieuwe dossier betreffende de verplichting van verweerder tot het betalen van een onderhoudsuitkering ten behoeve van de minderjarige, heeft de

Roemeense rechter zich bevoegd verklaard, gelet op de huidige verblijfplaats van verweerder en krachtens artikel 3, onder a), van verordening nr. 4/2009.

- 8 Partijen hebben het opportuun geacht om de zaak aanhangig te maken bij het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”).

II. Relevante bepalingen van nationaal recht – relevante nationale rechtspraak

- 9 Het toepasselijke materiële recht is in de zaak ten gronde niet relevant voor dit verzoek om een prejudiciële beslissing, aangezien het gerecht nu de internationale bevoegdheid dient vast te stellen, die volgens de Roemeense procedure het startpunt vormt van het gehele proces en waarvan de verdere behandeling of het staken van de procedure afhangt.
- 10 Voor de onderhavige prejudiciële vraag zijn andere nationale procedurele bepalingen evenmin relevant, omdat het gerecht oordeelt dat, voor het vaststellen van de bevoegdheid inzake **[Or. 3]** de verplichting tot levensonderhoud in kwestie, artikel 3 en artikel 5 van verordening nr. 4/2009 rechtstreeks en met voorrang van toepassing zijn. [OMISSIS] Boek VII van de Cod de procedură civilă (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) [Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (wet nr. 134/2010 houdende het wetboek van burgerlijke rechtsvordering), zoals gewijzigd, aangevuld en opnieuw gepubliceerd in M. Of., deel I, nr. 365 van 30 mei 2012], met het opschrift „Internationale civiele procedure”, dat de te volgen procedure bepaalt in zaken met grensoverschrijdende aspecten, verwijst er in artikel 1065 naar dat het Unierecht met voorrang wordt toegepast en de bepalingen van dat boek slechts subsidiair worden toegepast.
- 11 Wat betreft de relevante nationale rechtspraak past de Roemeense rechter consequent de rechtspraak van het Hof toe voor de uitlegging van verordeningen nr. 2201/2003 en nr. 4/2009. Het gerecht heeft echter geen zaak geïdentificeerd waarin vastgesteld moest worden of de rechter die de echtscheiding tussen de ouders behandelt ook kennis kan nemen van het verzoek inzake de onderhoudsuitkering ten behoeve van het kind, terwijl de rechter van een andere lidstaat bevoegd is om kennis te nemen van het verzoek inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid jegens het kind. De Roemeense rechter heeft het Hof dit vraagstuk tot nu toe niet voorgelegd en er is op dit moment ook geen verzoek om een prejudiciële beslissing ingeschreven op de rol van het Hof betreffende uitlegging van artikel 3, onder a) en d), en artikel 5 van verordening nr. 4/2009 met betrekking tot de onderhavige feiten.

III. Relevante bepalingen van Unierecht

III. A. Verordening nr. 2201/2003 (PB 2003, L 338, blz. 1)

12 Overwegingen 5 en 12:

„(5) Teneinde de gelijke behandeling van alle kinderen te waarborgen is deze verordening van toepassing op alle beslissingen betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid, inclusief maatregelen ter bescherming van het kind, los van ieder verband met een procedure in huwelijkszaken.”

[...]

(12) De in deze verordening opgenomen bevoegdheidsregels met betrekking tot ouderlijke verantwoordelijkheid zijn zodanig opgezet dat zij in het belang van het kind zijn, en met name beantwoorden aan het criterium van de nauwe verbondenheid. Dit betekent dat de bevoegdheid in de eerste plaats bij de gerechten van de lidstaat van de gewone verblijfplaats van het kind moet berusten, behalve in bepaalde gevallen waarin het kind van verblijfplaats is veranderd of wanneer er een overeenkomst bestaat tussen de personen die de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen.”

13 Artikel 1:

„1. Deze verordening is, ongeacht de aard van het gerecht, van toepassing op burgerlijke zaken betreffende:

- a) echtscheiding, scheiding van tafel en bed en nietigverklaring van het huwelijk;
- b) de toekenning, de uitoefening, de overdracht, de beperking of de beëindiging van de ouderlijke verantwoordelijkheid.

[...]

3) Deze verordening is niet van toepassing op:

[...]

e) onderhoudsverplichtingen;

[...]” **[Or. 4]**

14 Artikel 2, punt 7:

„ouderlijke verantwoordelijkheid’: alle rechten en verplichtingen die ingevolge een beslissing, van rechtswege of bij een rechtsgeldige overeenkomst aan een natuurlijke persoon of aan een rechtspersoon zijn toegekend met betrekking tot de persoon of het vermogen van een kind. De term omvat onder meer het gezagsrecht en het omgangsrecht;”

15 Artikel 8:

„1. Ter zake van de ouderlijke verantwoordelijkheid zijn bevoegd de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip dat de zaak bij het gerecht aanhangig wordt gemaakt.

2. Het bepaalde in lid 1 geldt onder voorbehoud van de artikelen 9, 10 en 12.”

16 Artikel 12:

„1. De gerechten van een lidstaat zijn, in de uitoefening van hun bevoegdheid op grond van artikel 3 ter zake van een verzoek om echtscheiding, scheiding van tafel en bed of nietigverklaring van het huwelijk, bevoegd voor elke met dit verzoek samenhangende kwestie inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, indien:

a) ten minste één van de echtgenoten de ouderlijke verantwoordelijkheid voor het kind draagt;

en

b) de bevoegdheid van deze gerechten uitdrukkelijk dan wel op enige andere ondubbelzinnige wijze door de echtgenoten en door de personen die de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen, is aanvaard op het tijdstip waarop de zaak bij het gerecht aanhangig wordt gemaakt en door het belang van het kind wordt gerechtvaardigd.

[...]

3. De gerechten van een lidstaat zijn ook in andere procedures dan die welke in lid 1 worden bedoeld, bevoegd ter zake van de ouderlijke verantwoordelijkheid voor een kind, indien:

a) het kind een nauwe band met die lidstaat heeft, met name omdat een van de personen die de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen, zijn gewone verblijfplaats in die lidstaat heeft of omdat het kind onderdaan van die lidstaat is;

en

b) hun bevoegdheid op het tijdstip waarop de zaak bij het gerecht aanhangig is gemaakt, uitdrukkelijk dan wel op enige andere ondubbelzinnige wijze is aanvaard door alle partijen bij de procedure en door het belang van het kind wordt gerechtvaardigd.”

III. B. Verordening nr. 4/2009

17 Overwegingen 1 en 3:

Verordening nr. 4/2009 en onder andere de verordeningen nr. 44/2001 en nr. 2201/2003 hebben tot doel maatregelen aan te nemen op het gebied van de

justitiële samenwerking in burgerlijke zaken met grensoverschrijdende gevolgen, die onder meer de verenigbaarheid van de in de lidstaten geldende regels voor collisie-jurisdictiegeschillen moeten bevorderen.

18 Overweging 8 van verordening nr. 4/2009 herinnert eraan dat in het kader van deze verordening onder andere rekening moet worden gehouden met het Haagse Verdrag van 2007.

19 Overweging 15:

„Teneinde de behartiging van de belangen van onderhoudsgerechtigden te waarborgen en een goede rechtsbedeling in de Europese Unie te bevorderen, dienen de [Or. 5] bevoegdheidsregels die voortvloeien uit verordening (EG) nr. 44/2001 te worden aangepast. Het feit dat de verweerder zijn gewone verblijfplaats in een derde staat heeft, mag niet langer een reden zijn om de toepassing van communautaire bevoegdheidsregels uit te sluiten, en er dient geen enkele verwijzing naar de bevoegdheidsregels van het nationale recht meer te worden opgenomen. In deze verordening dient dus te worden bepaald in welk gevallen een gerecht van lidstaat een subsidiaire bevoegdheid kan uitoefenen.”

20 Artikel 3:

„In de lidstaten zijn op het gebied van onderhoudsverplichtingen bevoegd:

- a) het gerecht van de plaats waar de verweerder zijn gewone verblijfplaats heeft, of
- b) het gerecht van de plaats waar de onderhoudsgerechtigde zijn gewone verblijfplaats heeft, of
- c) het gerecht dat volgens het recht van het forum bevoegd is om kennis te nemen van een verzoek betreffende de staat van personen, indien het verzoek inzake een onderhoudsverplichting een nevenverzoek is dat verbonden is met dit verzoek, tenzij deze bevoegdheid uitsluitend op de nationaliteit van een der partijen berust, of
- d) het gerecht dat volgens het recht van het forum bevoegd is om kennis te nemen van een verzoek betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid, indien het verzoek inzake een onderhoudsverplichting een nevenverzoek is dat verbonden is met dit verzoek, tenzij deze bevoegdheid uitsluitend op de nationaliteit van een der partijen berust.”

21 Artikel 5:

„Buiten de gevallen waarin zijn bevoegdheid voortvloeit uit andere bepalingen van deze verordening, is het gerecht van een lidstaat waarvoor de verweerder verschijnt bevoegd. Dit voorschrift is niet van toepassing indien de verschijning ten doel heeft de bevoegdheid te betwisten.”

IV. Redenen waarom deze rechter het verzoek om een prejudiciële beslissing indient

- 22 De vraag betreffende het Unierecht die is opgeworpen voor de nationale rechter heeft betrekking op **de uitlegging van artikel 3, onder a), artikel 3, onder d), en artikel 5 van verordening nr. 4/2009**, in de situatie dat verweerder is verschenen voor de nationale rechter en de bevoegdheid van de nationale rechter niet heeft betwist, en de nationale rechter zich bevoegd heeft verklaard ten aanzien van de echtscheiding en zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het verzoek betreffende ouderlijke verantwoordelijkheid.
- 23 Deze rechtsvraag is relevant voor de zaak die voorligt aan de nationale rechter, zelfs nu deze rechter zich ter zake bevoegd heeft verklaard. Naar nationaal recht dient de rechter zijn bevoegdheid ambtshalve te verifiëren. Algemene onbevoegdheid van het gerecht kan door de partijen of de rechter in elke fase van de procedure worden ingeroepen. Dat betekent dat, indien de rechter zich na ambtshalve verificatie bevoegd verklaart, alsnog een exceptie van onbevoegdheid van de nationale rechter kan worden opgeworpen. **Verweerder heeft deze exceptie niet opgeworpen, maar heeft betoogd dat de zaak bij de Europese rechter aanhangig dient te worden gemaakt.** Verzoekster deelde zijn mening. De nationale rechter is niet overgegaan tot behandeling van de zaak ten gronde, omdat hij met de partijen deze adiëring nuttig acht.
- 24 Derhalve zal het gerecht het vraagstuk van de internationale bevoegdheid van de Roemeense rechter betreffende het verzoek tot veroordeling van verweerder tot betaling van een onderhoudsuitkering ten behoeve van de minderjarige **oplossen** naar gelang van de uitlegging van de verhouding tussen artikel 3, onder a), artikel 3, onder d), en artikel 5 van verordening 4/2009. **[Or. 6]**
- 25 De nationale rechter wil vaststellen of de criteria voor toekenning van de bevoegdheid in artikel 3, onder a) en d), van verordening nr. 4/2009, gelet op het hierin vermelde voegwoord „of” elkaar uitsluiten, dan wel of dit voegwoord inhoudt dat de rechter die geroepen is om uitspraak te doen over de verplichting tot het onderhouden van een minderjarig kind bevoegd is om kennis te nemen van een scheidingsverzoek.
- 26 Voorts wil de nationale rechter vaststellen of de criteria voor toekenning van de bevoegdheid in artikel 3, onder a) en d), van verordening 4/2009 toepassing van artikel 5 van deze verordening uitsluiten.
- 27 Anders gezegd, de nationale rechter wil vaststellen of, in omstandigheden zoals die van de onderhavige zaak, het verzoek inzake de onderhoudsuitkering ten behoeve van de minderjarige uitsluitend kan worden behandeld door het gerecht dat bevoegd is om kennis te nemen van het verzoek inzake ouderlijke verantwoordelijkheid voor dit kind, dan wel of dat het verzoek inzake onderhoud kan worden behandeld door het gerecht dat bevoegd is om te oordelen over de echtscheiding tussen de ouders van de minderjarige.

- 28 Volgens **artikel 3, onder a)**, van verordening nr. 4/2009 is het gerecht van de plaats waar de verweerder zijn gewone verblijfplaats heeft bevoegd op het gebied van onderhoudsverplichtingen. In casu heeft verweerder zijn gewone verblijfplaats in Roemenië.
- 29 Volgens **artikel 3, onder d)**, van deze verordening is het gerecht dat volgens het recht van het forum bevoegd is om kennis te nemen van een verzoek betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid bevoegd op het gebied van onderhoudsverplichtingen, indien het verzoek inzake een onderhoudsverplichting een nevenverzoek is dat verbonden is met dit verzoek, tenzij deze bevoegdheid uitsluitend op de nationaliteit van een der partijen berust. In de onderhavige zaak is het verzoek inzake onderhoudsverplichtingen ingediend als nevenverzoek bij het echtscheidingsverzoek. Deze drie petita zijn gesplitst in drie afzonderlijke civiele zaken.
- 30 Volgens **artikel 5** van de verordening is het gerecht van een lidstaat waarvoor de verweerder verschijnt bevoegd, met uitzondering van de gevallen waarin zijn bevoegdheid voortvloeit uit andere bepalingen van deze verordening. Deze bepaling is niet van toepassing indien de verschijning ten doel heeft de bevoegdheid te betwisten. In de onderhavige zaak is verweerder verschenen voor de nationale rechter, zonder diens bevoegdheid te betwisten door middel van een exceptie, aangezien volgens hem het Hof dient te worden geadieerd.
- 31 In zijn uitlegging van de samenhang tussen artikel 3, onder a), en artikel 3, onder d), van verordening nr. 4/2009, toegepast op de feiten in de onderhavige zaak, **komt het gerecht tot verschillende oplossingen.**
- 32 Indien artikel 3, onder d), de toepassing van artikel 3, onder a), niet uitsluit, kan de Roemeense rechter, die zich onbevoegd heeft verklaard inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, zich namelijk toch bevoegd verklaren inzake het verzoek tot veroordeling van verweerder tot betaling van een onderhoudsuitkering ten behoeve van de minderjarige, in zijn positie als **gerecht van de plaats waar verweerder zijn gewone verblijfplaats heeft**. De nationale rechter zou zodoende van het verzoek inzake verplichting van de ouder tot betaling van een onderhoudsuitkering ten behoeve van de minderjarige ten gronde kennis nemen, hetgeen het ondergeschikte karakter daarvan ten opzichte van het verzoek inzake ouderlijke verantwoordelijkheid in twijfel zou trekken. Volgens deze redenering dient vervolgens onderzocht te worden of behandeling van dat verzoek door de nationale rechter in het belang van de minderjarige is, gezien het criterium van nauwe verbondenheid. Zoals hierboven aangegeven, is het kind geboren te Belfast, was het twee jaar [en] acht maanden oud op de datum waarop de zaak bij de Europese rechter aanhangig is gemaakt, en woont het met zijn moeder, verzoekster, te Belfast, Noord-Ierland, Verenigd Koninkrijk. **[Or. 7]**
- 33 In de hypothese dat de nationale rechter bevoegd is om kennis te nemen van het verzoek inzake onderhoudsverplichtingen, krachtens artikel 3, onder a), van verordening nr. 4/2009, stelt deze vast dat zowel het ondergeschikte karakter van

het verzoek als het belang van de minderjarige dient vastgesteld te worden, aangezien dezelfde nationale rechter inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid zich juist onbevoegd heeft verklaard vanwege het belang van de minderjarige en het criterium van verbondenheid, na te hebben vastgesteld dat niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 12 van verordening nr. 2201/2003.

- 34 Daarnaast, indien artikel 3, onder d), de toepassing van artikel 5 niet uitsluit, kan de Roemeense rechter, die zich onbevoegd heeft verklaard inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, zich toch bevoegd verklaren inzake het verzoek tot veroordeling van verweerder tot betaling van een onderhoudsuitkering ten behoeve van de minderjarige, **als gerecht waarvoor verweerder is verschenen**. Echter, in dit geval zou de nationale rechter geen kennis kunnen nemen van het verzoek inzake onderhoudsverplichtingen, ook al is dat ondergeschikt aan het verzoek inzake ouderlijke verantwoordelijkheid, aangezien hij zich onbevoegd heeft verklaard door het aanvaarden van de exceptie van onbevoegdheid in de zaak betreffende ouderlijke macht.
- 35 Als het verzoek inzake een onderhoudsuitkering, in omstandigheden zoals die in de onderhavige zaak, uitsluitend kan worden behandeld door de rechter die oordeelt over het verzoek inzake ouderlijke verantwoordelijkheid, zou de Roemeense rechter zowel artikel 3, onder a), als artikel 5 van verordening 4/2009 buiten toepassing laten en zich onbevoegd verklaren voor het verzoek tot veroordeling van verweerder tot betaling van een onderhoudsuitkering ten behoeve van de minderjarige.
- 36 In de rechtspraak van het Hof heeft het gerecht het arrest van 15 juli 2015, A (C-184/14), geïdentificeerd. In deze zaak heeft het Hof geoordeeld dat wanneer bij een gerecht van een lidstaat een verzoek is ingediend met betrekking tot de scheiding of de verbreking van de huwelijksband tussen de ouders van een minderjarig kind, en bij een gerecht in een andere lidstaat een verzoek is ingediend betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid voor hetzelfde kind, een verzoek betreffende een onderhoudsverplichting met betrekking tot dit kind uitsluitend een nevenverzoek is bij het verzoek betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid in de zin van artikel 3, onder d), van deze verordening. Naar het oordeel van het Hof is een verzoek inzake onderhoudsverplichtingen betreffende minderjarige kinderen naar de aard ervan intrinsiek verbonden met het verzoek betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid (punt 40). Het Hof heeft voorts opgemerkt dat een verzoek dat betrekking heeft op de onderhoudsverplichting ten behoeve van minderjarige kinderen, niet noodzakelijkerwijs verband houdt met een verzoek betreffende de echtscheiding of scheiding. Bij een dergelijke procedure worden bovendien niet per se onderhoudsverplichtingen ten aanzien van een minderjarig kind vastgesteld (punt 42). De rechter die bevoegd is kennis te nemen van verzoeken betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid verkeert daarentegen in de beste positie om het belang van het verzoek betreffende een onderhoudsverplichting ten behoeve van een kind *concreet* te beoordelen en de hoogte van deze verplichting, die is bedoeld als bijdrage in de kosten van levensonderhoud en opvoeding van het kind, vast te

stellen door deze aan te passen afhankelijk van de toewijzing van eenhoofdig dan wel gezamenlijk gezag, de omgangsregeling, de duur van het omgangsrecht en andere feitelijke gegevens inzake de uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid die aan hem zijn voorgelegd (punt 43).

- 37 Op grond van een beknopte analyse van de omstandigheden van de onderhavige zaak, die de verwijzende rechter heeft doen twijfelen over de uitlegging van artikel 3, onder a), artikel 3, onder d), en artikel 5 van verordening nr. 4/2009, heeft deze rechter ten opzichte van het arrest in zaak C-184/14 **in de onderhavige zaak de volgende afwijkende omstandigheden geïdentificeerd. [Or. 8]**
- 38 Ten eerste is de verweerder in de onderhavige zaak verschenen **zonder een exceptie van onbevoegdheid van de nationale rechter op te werpen.**
- 39 Ten tweede had in zaak C-184/14 het gerecht van de plaats waar het kind zijn gewone verblijfplaats had, al kennis genomen van een verzoek inzake ouderlijke verantwoordelijkheid op de datum waarop het echtscheidingsgerecht heeft geoordeeld over zijn bevoegdheid inzake het verzoek betreffende de onderhoudsverplichting ten behoeve van de minderjarige. In de onderhavige zaak is de Roemeense rechter echter in één verzoek de drie hierboven besproken petita voorgelegd.
- 40 Naar nationaal recht (artikel 931, lid 2, van het wetboek van [burgerlijke] rechtsvordering) zijn de petita inzake de ouderlijke macht en de onderhoudsuitkering in een dergelijk geval nevenverzoeken ten opzichte van het petitum inzake echtscheiding.
- 41 De nationale rechter heeft echter vastgesteld dat de strekking van het begrip „nevenverzoek” in artikel 3, onder d), van verordening nr. 4/2009 niet door de gerechten van iedere lidstaat kan worden uitgelegd overeenkomstig hun nationale recht, aangezien het Unierecht uniform moet worden toegepast. Hieruit volgt dat, aangezien artikel 3, onder d), van verordening nr. 4/2009 niet verwijst naar het recht van de lidstaten voor de betekenis en de strekking van dit begrip, dit begrip in de gehele Unie autonoom en uniform moet worden uitgelegd (arrest in de zaak A, C-184/14, punten 30 en 31).
- 42 Om deze reden heeft de nationale rechter zich bevoegd verklaard ten aanzien van de echtscheiding, maar zich onbevoegd verklaard inzake het verzoek betreffende ouderlijke verantwoordelijkheid voor het kind, onder vaststelling dat de gerechten van de plaats waar het kind zijn gewone verblijfplaats heeft, op dit laatste gebied bevoegd zijn.
- 43 Voorts is de gerechtelijke instanties van het Verenigd Koninkrijk nog geen verzoek inzake ouderlijke verantwoordelijkheid voorgelegd op de datum waarop de Roemeense rechter onderzoekt of hij bevoegd is inzake het verzoek tot veroordeling van verweerder tot betaling van een onderhoudsuitkering ten behoeve van het kind.

- 44 Vanwege deze twee omstandigheden van de onderhavige zaak is het niet duidelijk hoe de vraag van [Unie]recht dient te worden opgelost.

V. Standpunt van de nationale rechter

- 45 Volgens de nationale rechter is het, in omstandigheden zoals die in de onderhavige zaak, niet **in het belang van de minderjarige** dat een rechter van een lidstaat die zich krachtens artikel 3, onder a), van verordening nr. 4/2009 bevoegd heeft verklaard, kennis neemt van een verzoek inzake onderhoudsverplichtingen die voortvloeien uit een huwelijk waarvan de ontbinding wordt verzocht, als diezelfde rechter zich met betrekking tot de ouderlijke verantwoordelijkheid onbevoegd heeft verklaard en met kracht van gewijsde heeft geoordeeld dat niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 12 van verordening nr. 2201/2003[OMISSIS].
- 46 Hieruit volgt dat **het verzoek inzake onderhoudsverplichtingen moet worden beschouwd als nevenverzoek van het verzoek inzake ouderlijke verantwoordelijkheid, in de zin van artikel 3, onder d), van verordening nr. 4/2009 en dat een nationale rechter, wanneer hem deze petita worden voorgelegd, zich voor beide petita onbevoegd dient te verklaren vanwege dat ondergeschikte karakter. [Or. 9]**
- 47 Deze conclusie van de nationale rechter wordt ook door praktische overwegingen gesteund. In dergelijke zaken zou, om redenen die verband houden met de bewijsvoering [de nationale rechter is verplicht tot toepassing van artikel 4 van verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken, door het gerecht van de lidstaat waar het kind zijn gewone verblijfplaats heeft te verzoeken om de minderjarige te horen en om psychosociale onderzoeksverslagen op te stellen], de echtscheidingsprocedure voor de nationale rechter veel korter duren, omdat het in het belang van de minderjarige is dat de ouders zich snel wenden tot de rechter van de gewone verblijfplaats van de minderjarige, opdat deze met passende spoed kan oordelen over de ouderlijke verantwoordelijkheid en de onderhoudsuitkering.

Constanța, 11 juli 2018[OMISSIS]

[OMISSIS]